

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВЛАДА
05 Број: 011-342/2023
17. јануар 2023. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 17.01.2023

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
03	011-74/23		

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

БЕОГРАД

Влада, на основу члана 123. тачка 4. Устава Републике Србије и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), подноси Народној скупштини Предлог закона о изменама Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, с предлогом да се узме у претрес.

За представника Владе у Народној скупштини одређена је Мјаја Поповић, министар правде, а за поверионике Владимир Винш, помоћник министра правде и Јован Ђосић, помоћник министра правде.

4100323.004/9

**ПРЕДЛОГ ЗАКОНА
О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ОРГАНИЗАЦИЈИ И НАДЛЕЖНОСТИ ДРЖАВНИХ
ОРГАНА У ПОСТУПКУ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**

Члан 1.

У Закону о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине („Службени гласник РС”, бр. 67/03, 135/04, 61/05, 101/07, 104/09, 101/11 – др. Закон, 6/15 И 87/18 – др. закон), у називу одељка 1. изнад члана 4. и члану 4. ст. 1. и 3. реч: „Тужилаштво” замењује се речима: „Јавно тужилаштво”.

У ставу 2. реч: „Тужилаштва” замењује се речима: „Јавног тужилаштва”, а реч: „Тужилац за ратне злочине” замењује се речима: „Главни јавни тужилац Јавног тужилаштва за ратне злочине (у даљем тексту: Главни јавни тужилац)“.

Члан 2.

Члан 5. мења се и гласи:

„Члан 5.

Приликом избора Главног јавног тужиоца, односно јавног тужиоца Јавног тужилаштва за ратне злочине (у даљем тексту: јавни тужилац), предност имају кандидати који поседују потребна стручна знања и искуство у области кривичног права, међународног хуманитарног права и људских права.”

Члан 3.

Члан 10. мења се и гласи:

„Члан 10.

У Вишем суду у Београду, за поступање у предметима кривичних дела из члана 2. овог закона, образује се Одељење за ратне злочине (у даљем тексту: Одељење Вишег суда).

Радом Одељења Вишег суда руководи председник Одељења Вишег суда.

Председника Одељења Вишег суда поставља председник Вишег суда у Београду из реда судија Вишег суда у Београду, на четири године. Председник Одељења Вишег суда мора имати најмање десет година професионалног искуства у области кривичног права, међународног хуманитарног права или људских права.

Судија Одељења Вишег суда мора имати најмање осам година професионалног искуства у области кривичног права, међународног хуманитарног права или људских права.

У складу са одредбама Закона о судијама, Високи савет судства може привремено упутити судију из другог суда на рад у Одељење Вишег суда. Судија који се привремено упућује мора испуњавати услове из става 4. овог члана.

Приликом привременог упућивања у Одељење Вишег суда, предност имају судије које поседују потребна стручна знања и искуство из области међународног хуманитарног права или људских права.

Председник Вишег суда у Београду ближе уређује рад Одељења Вишег суда.”

Члан 4.

Члан 10а мења се и гласи:

„Члан 10а

У Апелационом суду у Београду, за поступање у предметима кривичних дела из члана 2. овог закона, образује се Одељење за ратне злочине (у даљем тексту: Одељење Апелационог суда).

Радом Одељења Апелационог суда руководи председник Одељења Апелационог суда.

Председника Одељења Апелационог суда поставља председник Апелационог суда у Београду из реда судија Апелационог суда у Београду, на четири године. Председник Одељења Апелационог суда мора имати најмање 12 година професионалног искуства у области кривичног права, међународног хуманитарног права или људских права.

Судија Одељења Апелационог суда мора имати најмање десет година професионалног искуства у области кривичног права, међународног хуманитарног права или људских права.

У складу са одредбама Закона о судијама, Високи савет судства може привремено упутити судију из другог суда на рад у Одељење Апелационог суда. Судија који се привремено упућује мора испуњавати услове из става 4. овог члана.

Приликом привременог упућивања у Одељење Апелационог суда, предност имају судије које поседују потребна стручна знања и искуство из области међународног хуманитарног права и људских права.

Председник Апелационог суда у Београду ближе уређује рад Одељења Апелационог суда.”

Члан 5.

У члану 18. речи: „Тужилац за ратне злочине и његови заменици” замењују се речима: „Главни јавни тужилац и јавни тужиоци”.

Члан 6.

У чл. 6. и 7. став 1, члану 8. ст. 2. до 4, члану 14а ст. 1. и 2. речи: „Тужилац за ратне злочине” у одређеном падежу замењују се речима: „Главни јавни тужилац” у одговарајућем падежу.

Члан 7.

У члану 6, члану 17. став 1. и чл. 18. до 20. реч: „Тужилаштво” у одређеном падежу замењује се речима: „Јавно тужилаштво” у одговарајућем падежу.

Члан 8.

Решење о упућивању заменика јавног тужиоца у Тужилаштво за ратне злочине донето пре дана конституисања Високог савета тужилаштва важи до истека времена упућивања.

Решење о распоређивању судије у Одељење за ратне злочине Вишег суда у Београду, односно Одељење за ратне злочине Апелационог суда у Београду донето пре конституисања Високог савета судства важи до истека времена распоређивања, односно упућивања на рад у тај суд.

Одредбе овог закона којим се уређује положај особља у Јавном тужилаштву за ратне злочине важе до ступања на снагу посебног закона који уређује положај особља у јавном тужилаштву.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од дана конституисања Високог савета судства, односно Високог савета тужилаштва.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине садржан је у члану 97. тачка 16) Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, бр. 98/06 и 16/22 - у даљем тексту: Устав), који прописује да Република Србија уређује и обезбеђује организацију, надлежност и рад републичких органа; члану 143. став 1. који одређује да се оснивање, укидање, врста, надлежност, подручја и седишта судова, састав суда и поступак пред судовима уређују законом и члану 155. став 4. који прописује да се оснивање, организација и надлежност јавног тужилаштва уређују законом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Проблеми које закон треба да реши

Актом о промени Устава створене су нормативне претпоставке за другачије законско уређивање положаја носилаца судијске и јавнотужилачке функције, услова и поступка на њихов избор, престанак њихове функције, њихову одговорност, положај, као и организацију и начин рада. Истовремено изменењен је и назив највишег суда и највишег јавног тужилаштва у Републици Србији.

Како су ова питања другачије решена у односу на досадашња уставна решења, неопходно је донети нове законе који ће бити усклађени са уставним изменама, а којим ће се прецизно уредити организација и надлежност судова и јавног тужилаштва, услови, поступак за избор и престанак функције носилаца судијске и јавнотужилачке функције, права и дужности носиоца судијске и јавнотужилачке функције, вредновање њиховог рада, дисциплинска одговорност, обављање послова управе у јавном тужилаштву и правосудне управе, обезбеђивање средстава за рад судова и јавног тужилаштва и сва друга питања од значаја за рад суда и јавног тужилаштва.

Чланом 2. став 1. Уставног закона за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 115/21 - у даљем тексту: Амандmani), прописано је, изменеју осталог, да ће се Закон о судијама, Закон о уређењу судова и Закон о јавном тужилаштву ускладити са Амандманима у року од годину дана од дана ступања на снагу Амандмана, а ставом 2. истог члана да ће се одредбе других закона ускладити у року од две године.

Како су припремљени текстови закона који уређују положај носилаца судијске и јавнотужилачке функције, услове и поступке на њихов избор, положај, као и организацију и начин рада, истовремено је потребно изменити и одредбе других закона којима су ова

питања такође посебно уређена, како би се обезбедило да сва ова питања буду јединствено уређена у различитим законима и да сви ти закони истовремено ступе на снагу.

Циљеви који се законом постижу

Потреба за изменама Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине последица је ојачавања самосталности носилаца судијске и јавнотужилачке функције, као и сталности њихове функције. Законом се ближе уређују сва питања која су од значаја за статус носилаца судијске и јавнотужилачке функције, као и сва важна питања која се односе на организацију и рад суда и јавног тужилаштава.

Разматране могућности да се проблем реши и без доношења закона

Као што је речено, чланом 2. став 1. Уставног закона за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије прописано је, између остalog, да ће се Закон о судијама, Закон о уређењу судова и Закон о јавном тужилаштву ускладити са Амандманима у року од годину дана од дана ступања на снагу Амандмана, а одредбе других закона који такође уређују положај носилаца судијске и јавнотужилачке функције, односно рад судова и јавних тужилаштава у року од две године. С обзиром на изричitu обавезу Уставног закона, потребно усклађивање се може решити искључиво доношењем закона.

Имајући у виду да је Акт о промени Устава донео значајне измене везане пре свега за статус носилаца јавнотужилачке функције (сталност функције, услови и поступак за избор, другачији називи носилаца јавнотужилаче функције, другачија хијархијска овлашћења, дисциплинска одговорност, обезбеђивање средстава за рад јавних тужилаштва и слично), један број одредаба важећег Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине („Службени гласник РС”, бр. 67/03, 135/04, 61/05, 101/07, 104/09, 101/11 – др. Закон, 6/15 и 87/18 – др. закон) је неопходно изменити. Поред тога, неопходно је обезбедити међусобну усклађеност овог закона са законима који уређују положај носилаца судијске и јавнотужилачке функције, као и рад и организацију суда и јавног тужилаштва. Обим ових измена би се односио на мање од половине чланова важећег закона, због чега је, у складу са чланом 47. став 2. Јединствених методолошких правила за израду прописа („Службени гласник РС”, број 21/10), неопходно изменити постојећи Закон о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине.

Зашто је доношење закона најбољи начин за решавање проблема

Из наведених разлога, доношење закона којим ће се изменити постојећи Закон о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, који ће се усагласити са Амандманима и других законима који уређују положај носилаца судијске и јавнотужилачке функције, као и друга најзначајнија питања за рад јавних судова и јавних тужилаштава, је једино могуће решење.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Закона мења се члан 4. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, на тај начин што се досадашњи назив тужилаштва посебне надлежности (Тужилаштво за ратне злочине), као и носиоца јавнотужилачке функције који руководи радом тог јавног тужилаштва усклађује са Амандманима и решењима из новог Закона о јавном тужилаштву.

Чланом 2. Закона у потпуности је изменењен члан 5. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине. Чланом 4. став 3. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине је прописана општа одредба да се на Јавно тужилаштво за ратне злочине примењују одредбе закона којим се уређује јавно тужилаштво (осим ако овим законом није другачије одређено), а с обзиром да је досадашњи члан 5. истог закона уређивао избор Тужиоца за ратне злочине и претанак његове функције, као и упућивање заменика јавних тужилаца у Тужилаштво за ратне злочине, наведени члан је неопходно потпуно изменити, с обзиром да су сада Амандманима и новим Законом о јавном тужилаштву избор, престанак функције и упућивање суштински другачије прописани.

Члановима 3. и 4. Закона изменењени су досадашњи чл. 10. и 10а Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине. Наведени чланови одређују надлежност суда у првом и другом степену у поступцима за ратне злочине, руководење, постављање руководиоца, као и посебно потребно радно искуство за судије у тим поступцима. Како су Амандманима и новим Законом о уређењу судова и Законом у судијама ова питања другачије уређена, неопходно је у потпуности изменити и одредбе члана 10. и 10а Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине.

Члановима 5. до 7. Закона врши се усклађивање осталих одредби Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине у вези са изменом назива досадашњег Тужилаштва за ратне злочине, као и носиоца јавнотужилачке функције који руководи радом тог јавног тужилаштва. И овде је реч о усклађивању Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине са Амандманима и решењима из новог Закона о јавном тужилаштву.

Члан 8. Закона представља прелазну одредбу која уређује наставак рада упућених досадашњих заменика јавног тужиоца који су упућени на рад у Тужилаштво за ратне злочине. Како би се обезбедио континуитет у раду досадашњег Тужилаштва за ратне злочине предвиђено је да овакво упућивање важи до истека времена упућивања. Треба напоменути да су остале одредбе о наставку рада Тужилаштва за ратне злочине и Тужиоца за ратне злочине, уређене новим Законом о јавном тужилаштву. Поред тога, у овом члану закона је одредба о особљу у Јавном тужилаштву за ратне злочине. Ова одредба има орочен карактер, с обзиром да је предвиђено да одредбе овог закона којим се уређује положај особља у јавном тужилаштву важе до ступања на снагу посебног закона који уређује положај особља у јавном тужилаштву.

Такође, решење о распоређивању судије у Одељење за ратне злочине Вишег суда у Београду, односно Одељење за ратне злочине Апелационог суда у Београду донето пре конституисања Високог савета судства важи до истека времена распоређивања, односно упућивања на рад у тај суд.

Члан 9. Закона представља завршну одредбу, односно одредбу о ступању закона на снагу. Предвиђено је да овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од дана конституисања Високог савета судства, односно Високог савета тужилаштва. С обзиром да је предлозима нових правосудних закона предвиђено идентично решење око ступања закона на снагу, на наведени начин обезбедиће се да и овај закон ступи на снагу истовремено са тим законима.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити финансијска средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА СТУПАЊЕ НА СНАГУ ЗАКОНА ПРЕ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”

Потребно је да овај закон ступи на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, ради испуњења обавеза и поступања у роковима који су прописани Уставним законом за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ОРГАНИЗАЦИЈИ И НАДЛЕЖНОСТИ ДРЖАВНИХ ОРГАНА У ПОСТУПКУ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ

1. Тужилаштво ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО за ратне злочине

Члан 4.

За поступање у предметима кривичних дела из члана 2. овог закона надлежно је Тужилаштво ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО за ратне злочине.

Радом Тужилаштва ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА за ратне злочине руководи Тужилаштво ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО за ратне злочине ГЛАВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ГЛАВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ).

Ако овим законом није другачије одређено, на Тужилаштво ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО за ратне злочине примењују се одредбе закона којим се уређује јавно тужилаштво.

Члан 5.

Приликом предлагања кандидата за Тужиоца за ратне злочине, односно избора заменика Тужиоца за ратне злочине, предност имају кандидати који поседују потребна стручна знања и искуство у области кривичног права, међународног хуманитарног права и људских права.

Републички јавни тужилац може, на предлог Тужиоца за ратне злочине, да упути у Тужилаштво за ратне злочине, заменика јавног тужиоца, уз његову писмену сагласност.

Упућивање из става 1. овог члана траје најдуже четири године, а може бити продужено одлуком Републичког јавног тужиоца, на предлог Тужиоца за ратне злочине, уз писмену сагласност упућеног заменика јавног тужиоца.

Тужиоцу за ратне злочине функција не престаје навршењем радног века, ако му није истекао мандат на који је изабран за Тужиоца за ратне злочине.

У случају из става 4. овог члана, Тужиоцу за ратне злочине та функција престаје истеком мандата на који је изабран.

ЧЛАН 5.

ПРИЛИКОМ ИЗБОРА ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА, ОДНОСНО ЈАВНОГ ТУЖИОЦА ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ГЛАВНИ ТУЖИЛАЦ), ПРЕДНОСТ ИМАЈУ КАНДИДАТИ КОЈИ ПОСЕДУЈУ ПОТРЕБНА СТРУЧНА ЗНАЊА И ИСКУСТВО У ОБЛАСТИ КРИВИЧНОГ ПРАВА, МЕЂУНАРОДНОГ ХУМАНИТАРНОГ ПРАВА И ЉУДСКИХ ПРАВА.

Члан 6.

Тужилац за ратне злочине ГЛАВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ доноси акт о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Тужилаштву ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ за ратне злочине, уз сагласност министра надлежног за правосуђе.

Члан 7.

Сви државни органи и организације дужни су да на захтев Тужиоца за ратне злочине ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА или Службе за откривање ратних злочина:

- 1) без одлагања омогуће употребу сваког техничког средства којим располажу,
- 2) обезбеде благовремено одазивање свог припадника, односно запосленог, укључујући и старешине органа или организација, ради давања обавештења и саслушања, односно испитивања у својству грађанина, осумњиченог или сведока,
- 3) без одлагања предају свако писмено или други доказ који поседују, или на други начин саопште информације које могу да помогну у откривању учинилаца ратних злочина.

Члан 8.

У министарству надлежном за унутрашње послове ради откривања кривичних дела из члана 2. овог закона образује се Служба за откривање ратних злочина (у даљем тексту: Служба).

Служба поступа по захтевима Тужиоца за ратне злочине ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА, у складу са законом.

Министар надлежан за унутрашње послове поставља и разрешава старешину службе, по прибављеном мишљењу Тужиоца за ратне злочине ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА.

Рад Службе уређује се актом који доноси министар надлежан за унутрашње послове, по прибављеном мишљењу Тужиоца за ратне злочине ГЛАВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА.

Члан 10.

У Вишем суду у Београду, за поступање у предметима кривичних дела из члана 2. овог закона, образује се Одељење за ратне злочине (у даљем тексту: Одељење Вишег суда).

Радом Одељења Вишег суда руководи председник Одељења Вишег суда.

Председника Одељења Вишег суда поставља председник Вишег суда у Београду из реда судија распоређених на рад у Одељење Вишег суда, на време од четири године. Председник Одељења Вишег суда мора имати најмање 10 година професионалног искуства у области кривичног права.

Судије у Одељење Вишег суда распоређује председник Вишег суда у Београду, на време од шест година, уз њихову писмену сагласност. Судија Одељења Вишег суда мора имати најмање осам година професионалног искуства у области кривичног права.

Изузетно од одредаба Закона о судијама, Високи савет судства може упутити судију из другог суда на рад у Одељење Вишег суда, на време од шест година, уз његову писмену сагласност. Судија који се упућује мора испуњавати услове из става 4. овог члана.

Приликом распоређивања, односно упућивања у Одељење Вишег суда, председник имају судије које поседују потребна стручна знања и искуство из области међународног хуманитарног права и људских права.

Председник Вишег суда у Београду ближе уређује рад Одељења Вишег суда.

ЧЛАН 10.

У ВИШЕМ СУДУ У БЕОГРАДУ, ЗА ПОСТУПАЊЕ У ПРЕДМЕТИМА КРИВИЧНИХ ДЕЛА ИЗ ЧЛАНА 2. ОВОГ ЗАКОНА, ОБРАЗУЈЕ СЕ ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ОДЕЉЕЊЕ ВИШЕГ СУДА).

РАДОМ ОДЕЉЕЊА ВИШЕГ СУДА РУКОВОДИ ПРЕДСЕДНИК ОДЕЉЕЊА ВИШЕГ СУДА.

ПРЕДСЕДНИКА ОДЕЉЕЊА ВИШЕГ СУДА ПОСТАВЉА ПРЕДСЕДНИК ВИШЕГ СУДА У БЕОГРАДУ ИЗ РЕДА СУДИЈА ВИШЕГ СУДА У БЕОГРАДУ, НА ЧЕТИРИ ГОДИНЕ. ПРЕДСЕДНИК ОДЕЉЕЊА ВИШЕГ СУДА МОРА ИМАТИ НАЈМАЊЕ ДЕСЕТ ГОДИНА ПРОФЕСИОНАЛНОГ ИСКУСТВА У ОБЛАСТИ КРИВИЧНОГ ПРАВА, МЕЂУНАРОДНОГ ХУМАНИТАРНОГ ПРАВА ИЛИ ЉУДСКИХ ПРАВА.

СУДИЈА ОДЕЉЕЊА ВИШЕГ СУДА МОРА ИМАТИ НАЈМАЊЕ ОСАМ ГОДИНА ПРОФЕСИОНАЛНОГ ИСКУСТВА У ОБЛАСТИ КРИВИЧНОГ ПРАВА, МЕЂУНАРОДНОГ ХУМАНИТАРНОГ ПРАВА ИЛИ ЉУДСКИХ ПРАВА.

У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ЗАКОНА О СУДИЈАМА, ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА МОЖЕ ПРИВРЕМЕНО УПУТИТИ СУДИЈУ ИЗ ДРУГОГ СУДА НА РАД У ОДЕЉЕЊЕ ВИШЕГ СУДА. СУДИЈА КОЈИ СЕ ПРИВРЕМЕНО УПУЋУЈЕ МОРА ИСПУЊАВАТИ УСЛОВЕ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА.

ПРИЛИКОМ ПРИВРЕМЕНОГ УПУЋИВАЊА У ОДЕЉЕЊЕ ВИШЕГ СУДА, ПРЕДНОСТ ИМАЈУ СУДИЈЕ КОЈЕ ПОСЕДУЈУ ПОТРЕБНА СТРУЧНА ЗНАЊА И ИСКУСТВО ИЗ ОБЛАСТИ МЕЂУНАРОДНОГ ХУМАНИТАРНОГ ПРАВА ИЛИ ЉУДСКИХ ПРАВА.

ПРЕДСЕДНИК ВИШЕГ СУДА У БЕОГРАДУ БЛИЖЕ УРЕЂУЈЕ РАД ОДЕЉЕЊА ВИШЕГ СУДА.

Члан 10а

~~У Апелационом суду у Београду, за поступање у предметима кривичних дела из члана 2. овог закона, образује се Одељење за ратне злочине (у даљем тексту: Одељење Апелационог суда).~~

~~Радом Одељења Апелационог суда руководи председник Одељења Апелационог суда.~~

~~Председника Одељења Апелационог суда поставља председник Апелационог суда у Београду из реда судија распоређених на рад у Одељење Апелационог суда, на време од четири године. Председник Одељења Апелационог суда мора имати најмање 12 година професионалног искуства у области кривичног права.~~

~~Судије у Одељење Апелационог суда распоређује председник Апелационог суда у Београду, на време од шест година, уз њихову писмену сагласност. Судија Одељења Апелационог суда мора имати најмање 10 година професионалног искуства у области кривичног права.~~

~~Изузетно од одредаба Закона о судијама, Високи савет судства може упутити судију из другог суда на рад у Одељење Апелационог суда, на време од шест година, уз његову писмену сагласност. Судија који се упућује мора испуњавати услове из става 4. овог члана.~~

~~Приликом распоређивања, односно упућивања у Одељење Апелационог суда, предност имају судије које поседују потребна стручна знања и искуство из области међународног хуманитарног права и људских права.~~

~~Председник Апелационог суда у Београду ближе уређује рад Одељења Апелационог суда.~~

ЧЛАН 10А

У АПЕЛАЦИОНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ, ЗА ПОСТУПАЊЕ У ПРЕДМЕТИМА КРИВИЧНИХ ДЕЛА ИЗ ЧЛАНА 2. ОВОГ ЗАКОНА, ОБРАЗУЈЕ СЕ ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ОДЕЉЕЊЕ АПЕЛАЦИОНОГ СУДА).

РАДОМ ОДЕЉЕЊА АПЕЛАЦИОНОГ СУДА РУКОВОДИ ПРЕДСЕДНИК ОДЕЉЕЊА АПЕЛАЦИОНОГ СУДА.

ПРЕДСЕДНИКА ОДЕЉЕЊА АПЕЛАЦИОНОГ СУДА ПОСТАВЉА ПРЕДСЕДНИК АПЕЛАЦИОНОГ СУДА У БЕОГРАДУ ИЗ РЕДА СУДИЈА АПЕЛАЦИОНОГ СУДА У БЕОГРАДУ, НА ЧЕТИРИ ГОДИНЕ. ПРЕДСЕДНИК ОДЕЉЕЊА АПЕЛАЦИОНОГ СУДА МОРА ИМАТИ НАЈМАЊЕ 12 ГОДИНА ПРОФЕСИОНАЛНОГ ИСКУСТВА У ОБЛАСТИ КРИВИЧНОГ ПРАВА, МЕЂУНАРОДНОГ ХУМАНИТАРНОГ ПРАВА ИЛИ ЉУДСКИХ ПРАВА.

СУДИЈА ОДЕЉЕЊА АПЕЛАЦИОНОГ СУДА МОРА ИМАТИ НАЈМАЊЕ ДЕСЕТ ГОДИНА ПРОФЕСИОНАЛНОГ ИСКУСТВА У ОБЛАСТИ КРИВИЧНОГ ПРАВА, МЕЂУНАРОДНОГ ХУМАНИТАРНОГ ПРАВА ИЛИ ЉУДСКИХ ПРАВА.

У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ЗАКОНА О СУДИЈАМА, ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА МОЖЕ ПРИВРЕМЕНО УПУТИТИ СУДИЈУ ИЗ ДРУГОГ СУДА НА РАД У ОДЕЉЕЊЕ АПЕЛАЦИОНОГ СУДА. СУДИЈА КОЈИ СЕ ПРИВРЕМЕНО УПУЋУЈЕ МОРА ИСПУЊАВАТИ УСЛОВЕ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА.

ПРИЛИКОМ ПРИВРЕМЕНОГ УПУЋИВАЊА У ОДЕЉЕЊЕ АПЕЛАЦИОНОГ СУДА, ПРЕДНОСТ ИМАЈУ СУДИЈЕ КОЈЕ ПОСЕДУЈУ ПОТРЕБНА СТРУЧНА ЗНАЊА И ИСКУСТВО ИЗ ОБЛАСТИ МЕЂУНАРОДНОГ ХУМАНИТАРНОГ ПРАВА И ЉУДСКИХ ПРАВА.

ПРЕДСЕДНИК АПЕЛАЦИОНОГ СУДА У БЕОГРАДУ БЛИЖЕ УРЕЂУЈЕ РАД ОДЕЉЕЊА АПЕЛАЦИОНОГ СУДА.

Члан 14а

У случају када Међународни кривични суд за бившу Југославију, у складу са својим Статутом и Правилима о поступку и доказима, уступи одређени предмет Републици Србији, ~~Тужилац за ратне злочине~~ ГЛАВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ ће предузети кривично гоњење на основу чињеница и доказа на којима се заснивала оптужба пред Међународним кривичним судом за бившу Југославију.

~~Тужилац за ратне злочине~~ ГЛАВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ може предузети кривично гоњење на основу података и доказа прикупљених од стране Тужиоца Међународног кривичног суда за бившу Југославију.

У кривичном поступку који се након уступања предмета води у Републици Србији примењиваће се домаће право.

Докази прикупљени или изведени од стране Међународног кривичног суда за бившу Југославију могу се, након уступања, користити као докази у кривичном поступку пред домаћим судом, под условом да су прикупљени или изведени на начин предвиђен Статутом и Правилима о поступку и доказима Међународног кривичног суда за бившу Југославију. Постојање или непостојање чињеница које се доказују тим доказима суд цени у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Мере заштите сведока или оштећеног и степен поверљивости доказа одређени од стране Међународног кривичног суда за бившу Југославију остају на снази. О измени или укидању мера заштите или поверљивости доказа може одлучити домаћи суд, само након прибављене сагласности Међународног кривичног суда за бившу Југославију.

Лице које има пребивалиште или боравиште у иностранству не може бити лишено слободе, притворено или кривично гоњено за раније учињено кривично дело док се налази на територији Републике Србије ради давања исказа у својству оштећеног, сведока или вештака у предметима кривичних дела из члана 2. овог закона. У позиву ће се посебно назначити да оштећени, сведок или вештак има наведена права.

Представници Међународног кривичног суда за бившу Југославију имају право да присуствују свим фазама кривичног поступка пред домаћим судом и да буду обавештени о његовом току.

Члан 17.

Лица која обављају послове и задатке у државним органима и посебним организационим јединицама из овог закона имају право на плату која не може бити већа од двоструког износа плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у Тужилаштву ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ за ратне злочине, Вишем суду у Београду, Апелационом суду у Београду, министарству надлежном за унутрашње послове и Окружном затвору у Београду.

Плате лица из става 1. овог члана уређује Влада.

Члан 18.

Судије распоређене у Одељење Вишег суда и Одељење Апелационог суда, Тужилаштво за ратне злочине и његови заменици-ГЛАВНИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ И ЈАВНИ ТУЖИОЦИ, имају право на стаж осигурања који се рачуна са увећаним трајањем, и то тако што се 12 месеци проведених на раду у одељењима за ратне злочине, односно Тужилаштву ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ за ратне злочине рачуна као 16 месеци стажа осигурања.

Члан 19.

Министарство надлежно за правосуђе обезбеђује одговарајуће просторије и све друге техничке услове потребне за ефикасан и безбедан рад Тужилаштва ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА за ратне злочине, Одељења Вишег суда, Одељења Апелационог суда, Службе за помоћ и подршку и Посебне притворске јединице.

Члан 20.

Средства за рад Тужилаштва ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА за ратне злочине, Одељења Вишег суда, Одељења Апелационог суда, Службе за помоћ и подршку, Службе и Посебне притворске јединице обезбеђују се у буџету Републике Србије.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада

Обрађувац: Министарство правде

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине

Draft Law on the organization and competences of the government authorities in war crimes proceedings

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придрживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум);:

а) Одредба Споразума која се односе на нормативну садржину прописа,

Наслов VII. – ПРАВОСУЋЕ, СЛОБОДЕ И БЕЗБЕДНОСТ,
у оквиру којег је члан 80 - Јачање институција и владавине права

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,

Одредбама Споразума није дат посебан рок за усклађивање, већ се усклађивање врши у складу са општим роком у складу са чланом 72. Споразума.

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,

У потпуности испуњава.

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније, у оквиру Поглавља 23: „Правосуђе и основна права” - 3.23.3. – Основна права предвиђен је читан низ планираних кадровских и техничких мера које је неопходно предузети ради даљег институционалног јачања јавног тужилаштва, односно Државног већа тужилаца.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

- а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
- б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
- в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,
- г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неускладеност,

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

- /

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност треба образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/EZ, али се не врши и пренос те одредбе Директиве).

- Не постоје прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

- /

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

- Не

8. Сарадња са Европском Унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

У поступку припреме правосудних закона остварена је сарадња са Европском комисијом за демократију путем права (Венецијанска комисија). Том приликом размотрена су и питања која су обухваћена текстом овог Закона.